

fige, at jeg, dersom denne Forandring ikke var fket ved 3die Behandling, ikke vilde have taget i Betænkning at tilraade at forkaste hele Lovforslaget, efter at det var kommet tilbage, men efter at Landsthinget har sluttet sig til Folkethinget i et af de vigtigere Punkter, stiller Sagen sig anderledes for mig, ligesom ogsaa for det øvrige Udvalg. Den Fremgangsmaade, Udvalget under disse Omstændigheder har ment at burde følge, er den, at man udelader af Lovforslaget de Hovedpunkter, om hvilke der er Uoverensstemmelse mellem Landsthinget og Folkethinget, saaledes at man altsaa indskrænker Loven til de Punkter, hvorom vi enten ere komne overens, eller som vi kunne vente at komme overens om, fordi de ikke ere af nogen afgjørende Betydning. Det er muligt at bruge denne Fremgangsmaade ved denne Lov, fordi den i Virkeligheden består af en Samling af flere Bestemmelser, der hver for sig ligesaa godt kunne danne selvstændige Love. De Punkter, om hvilke der er Uoverensstemmelse imellem Folkethinget og Landsthinget, angaa for det Første Havnbanen —, efterat den Betingelse er tiltraadt af Landsthinget, som Folkethinget har knyttet dertil, nemlig at Kjøbenhavns Kommune dertil skal afgive sin Del af den gamle Jernbanedæmning —, og for det Andet Dobbeltsporet mellem Klampenborg og Hellerup, ligesom der ogsaa er Uoverensstemmelse om Frederiksbundbanen, med Hensyn til hvilken Folkethinget allerede havde sluttet sig til Regjeringens Forslag ved Afstemningen under anden Behandling. Banen fra Hellerup til den østlige Del af Kjøbenhavn har Landsthinget vel ladet blive staaende i Loven; men det har udstemt de Betingelser, Folkethinget havde knyttet til denne Bane, nemlig, at den ikke maatte anlægges, med mindre Hørsholmsbanen var sikret. Folkethinget havde, som bekendt, indsat den Bestemmelse i Loven, at Regjeringen skulde bemyndiges til at give Koncession paa Anlægget af en Bane fra Klampenborg til Hørsholm, og at den, saafremt det sjællandske Selskab ikke ønskede at anlægge denne Bane, skulde kunne give Andre en lignende Bemyndigelse. Landsthinget har imidlertid udstemt Hørsholmsbanen, idet Thinget har fundet det urigtigt, at denne Bane blev knyttet som Betingelse for Anlægget af Hellerupbanen, ligesom Thinget i og for sig har ansat det for urigtigt at paagøde det sjællandske Selskab Anlægget af en saadan Bane. Fremdeles har man, som en æret Taler i Landsthinget udtrykte sig, havt Betænknelighed ved at forstyrre Dyrehavens Fred ved at føre en saadan Bane igjennem Dyrehaven, en Yttring, som fra det Standpunkt, hvorpaa den ærede Taler stillede sig, har forundret mig meget, efter som jo en af vore absolute Konger har begyndt med at forstyrre Dyrehavens Fred ved at overlade et privat Aktieselskab en meget værdifuld Del af den. Endvidere udtalte forffjellige ærede Medlemmer i Landsthinget sig imod, at det tillades Andre end

det sjællandske Selskab at anlægge en Jernbane til Hørsholm, idet Anlægget af en saadan Bane efter de paagjældende Taleres Mening vilde komme i Strid med Selskabets Eneret til en Bane til Dyrehaven, eller som berører Dyrehaven, eller som overhovedet kommer i Forbindelse med Egnene i denne Del af Sjælland. Saadanne Betragtninger have vi ogsaa hørt her i Folkethinget fra den høitærede Ministers Side, og det er ikke uden Interesse, at Landsthinget ligeledes i denne Henseende har sluttet sig til Ministerens Betragtninger. Under disse Omstændigheder har Udvalget ikke anset det for rigtigt at fortsætte Striden om de to Jernbaner fra Hellerup til den østlige Del af Kjøbenhavn og fra Kjøbenhavn eller Klampenborg til Hørsholm, men foreslaar, at man, efterat Landsthinget har udstemt Hørsholmsbanen, ogsaa udstemmer Hellerupbanen. Udvalget, eller i alt Fald den overveiende Del deraf, maa nemlig fremdeles anse det for urigtigt, at det sjællandske Selskab uden Betingelser kommer i Besiddelse af den ene af de to Udgangsp. fra til Kjøbenhavn, thi derved vilde Anlægget af Hørsholmsbanen i en ubestemtlig Fremtid blive overladt til det sjællandske Selskabs Godtykke. Vi vilde nemlig derved gjøre det umuligt for en fremtidig Indenrigsminister at give Koncession paa en Bane fra Kjøbenhavn til Hellerup, hvorimod det, dersom der engang kom en Minister, som var villig til at imødekomme de Ønsker, der have gjort sig saa stærkt gjældende for Anlægget af en Bane til Hørsholm enten fra Kjøbenhavn eller Klampenborg, vilde være et virksomt Middel i hans Haand til at bevæge det sjællandske Selskab, som jo naturligt kan anlægge den, til at gjøre det, naar han var istand til at give Andre end Selskabet Koncession paa en Hørsholmsbane, der udgik umiddelbart fra Kjøbenhavn. Det er denne Udsigt, som Udvalget, eller i alt Fald den overveiende Del af det, ikke ønsker at affkære. Naar man udelader Nr. 1 af § 1, altsaa det Punkt, der omhandler Hellerupbanen, følger deraf en hel Række Ændringer i Loven, der ogsaa findes opførte i det første Ændringsforslag, men hvorved jeg ikke skal opholde mig nærmere, da de ere af overveiende formel Natur. — Det er en eiendommelig Tilfælle, at vi ere bleve nødt til at røre ved et Punkt, hvorom vi mente at være komne overens med Landsthinget, nemlig Punktet angaaende Jernbanedæmningen fra Vigerslev, forsaavidt den ligger paa Kjøbenhavns Grund. I Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget af Folkethinget og tiltraadt af Landsthinget, er det bestemt, at Koncession paa den nu under Nr. 3 i § 1 omhandlede Bane, Havnbanen, kun skal kunne meddeles paa Betingelse af, at Kjøbenhavns Kommune uden Vederlag afgiver den paa Kommunens Grund liggende Del af den gamle Jernbanedæmning samt de øvrige til Sporet fornødne Grunde, som eies af Kommunen. Imidlertid staaer der under Nr. 3 i § 1, at Regjeringen for det